

РЕШЕНИЕ

№ 418

гр. Велико Търново, 18.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ДАНИЕЛ ЙОРДАНОВ**

при участието на секретаря **ВАНЯ ИВ. ФИЛИПОВА**
като разгледа докладваното от **ДАНИЕЛ ЙОРДАНОВ** Административно наказателно дело № 20224110200445 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „***“ ЕООД гр. Свищов против Наказателно постановление № 628150-F638589 от 11.03.2022 г. на Началника на Отдел "Оперативни дейности" - Велико Търново, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, с което на дружеството за нарушение на чл. 25, ал. 3, вр. чл. 3, ал. 1, изречение второ от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин и на основание чл. 185, ал. 2, вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 700.00 лева. Претендира се неговата отмяна с оплаквания за незаконосъобразност.

Жалбоподателят, редовно призован, не се явява в съдебно заседание и не взема становище по жалбата. Депозирано е писмено такова от пълномощника му, като се претендират и разноси.

Въззиваемата страна, чрез процесуалния си представител, моли съда да потвърди НП като правилно и законосъобразно. Също претендира разноси.

Съдът, след като се запозна със събраните по делото доказателства, намери за установено от фактическа и правно страна следното:

На 28.10.2021 г. била извършена онлайн поръчка (контролна покупка) на един

„костюм дамски за Снежанка" на стойност 14,50лв. от интернет магазин с адрес: <https://www.maskata-shop.com/> стопанисван от дружеството-жалбоподател. Онлайн поръчката била извършена от С. Х. Н. - орган по приходите. За целите на поръчката бил използван e-mail адрес: shnshn@abv.bg, който бил регистриран единствено за целите на проверката, както и служебен тел. номер: 0888 408891. Посоченият адрес за доставка на поръчаната стока бил до офис на куриерска фирма „Спиди" в гр. Велико Търново, ул. „Александър Стамболийски" 11. На 28.10.2021 г. в 09:38ч. на e-mail адрес: shnshn@abv.bg било получено съобщение, гласящо, че поръчката с № 12781 е изпратена. Съобщението било изпратено от mail адрес: sales@maskata-shop.com.

На 29.10.2021г. било извършено посещение в офис на куриерска фирма „Спиди" на адрес гр. Велико Търново, ул. „Александър Стамболийски" за получаване на поръчката. След легитимация на органите по приходите служител на „Спиди" предоставил стоката за преглед. Стоката била с придружаваща товарителница № 61554851950, с подател: „***" ЕООД, и с получател: С. Н.. Стойността на стоката в размер на 14,50 лв. трябвало да се заплати в брой чрез пощенски паричен превод, съгласно горецитираната товарителница. След отваряне на пратката пред служител на „Спиди", органите по приходите установили, че към доставения 1 брой „дамски костюм на Снежанка" имало документ на хартиен носител с наименование „фактура #12781", който не съдържал информация съгласно чл. 26 ал. 1, т. 1, т. 4, т. 7 от Наредба Н-18, именно - липсвала информация за наименование на задълженото лице по чл. 3 от Наредба Н-18, идентификационен номер по чл. 84 от ДОПК на лицето по чл. 3 от Наредба Н-18 и не бил посочен начин на плащане. Липсата на посочената информация била нарушение на чл. 25, ал. 3, т. 1, във връзка с чл. 3, ал. 1 изречение второ от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ. Задълженото лице по чл. 3 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. не било изпълнило задължението си по чл. 25, ал. 3 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. – когато плащането се извършва чрез пощенски паричен превод, документът по чл. 3, ал. 1, изречение второ се издава от задълженото лице на хартиен носител, който трябва да придружава стоката и се предоставя на клиента заедно със стоката или в електронен вид най-късно към момента, в който стоката напусне търговския обект на лицето.

Към момента на съставяне на АУАН нямало получен документ в електронен вид съдържащ горепосочените реквизити на e-mail адрес: shnshn@abv.bg, използван от органа по приходите за онлайн поръчката.

Като доказателство за резултатите от проверката са съставени и съответни протоколи.

АУАН е съставен по реда на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН в присъствието на двама свидетели, неприсъствали на нарушението и по реда на чл. 40 ал. 2 от ЗАНН - в отсъствието на нарушителя, който след надлежно връчена покана за съставяне на АУАН не се явил.

Същият е надлежно връчен на упълномощен представител на дружеството. Последвали са писмени възражения срещу АУАН, който не са взети предвид при решаване на преписката.

Въз основа на АУАН е последвало и издаването на обжалваното наказателно постановление, в което наказващият орган е възпроизвел описаната в акта фактическа обстановка, подвел е нарушението под санкционната разпоредба на чл. 185, ал. 2, вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, налагайки на дружеството имуществена санкция в размер 700.00 лева.

Представени са и доказателства за компетентността на административно наказващия орган да издава НП по чл. 185 от ЗДДС - Заповед № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020 г. на ИД на НАП.

Горната фактическа обстановка съдът изведе след анализ на приобщените по делото гласни и писмени доказателства. Същата не е спорна и между страните.

С оглед на установеното се налагат следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от надлежно легитимирано лице, в законоустановения срок, пред компетентния да се произнесе съд. Разгледана по същество е частично основателна.

АУАН и НП съдържат предвидените в чл. 42 и съответно чл. 57 от ЗАНН

задължителни реквизити и не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на наказателното постановление на това основание.

По същество: Приобщените по делото доказателства установяват по несъмнен начин липсата на приложен към доставената стока документ на хартиен носител, съдържащ изискуемата информация съгласно чл. 26 ал. 1, т. 1, т. 4, т.7 от Наредба Н-18.

Фискалните касови бележки, редът и начинът за тяхното издаване са регламентирани в чл. 118 ЗДДС и в Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (обн. ДВ, бр. 106 от 2006 г.).

За случаите, при които плащането се осъществява чрез паричен пощенски превод, прилагането на цитираната разпоредба от ЗДДС, е доразвита в чл. 3, ал. 1, изр. 2 и в чл. 25, ал. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. Първата разпоредба по същество предвижда редуцирано минимално съдържание по чл. 26, ал. 1, т. 1, т. 4, т. 7 и т. 8 от Наредбата спрямо пълното изискуемото съдържание за фискалната касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД по чл. 26, ал. 1, т. 1 – т. 17 от същия нормативен акт. Втората разпоредба, сочи начина и момента на предоставяне на съответния документ: фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД 1. на хартиен носител, който трябва да придружава стоката и се предоставя на клиента заедно със стоката; или 2. в електронен вид най-късно към момента, в който стоката напусне търговския обект на лицето, а в случаите на предоставяне на услуги – най-късно при плащане на услугата.

Анализа на съответната нормативна база сочи, че дължимия от продавача документ при плащане чрез паричен пощенски превод е аналогичен на фискалната касовата бележка от ФУ и касовия бон от ИАСУТД с редуцирано съдържание, даващо в достатъчна степен възможност да удостовери търговския характер на сделката, нейния предмет, количество, стойност, код на данъчна група, обща сума за плащане, които данни са от значение за защита правата на купувача, както и за пълноценен фискален контрол.

В този смисъл, наведените от жалбоподателя доводи са несъстоятелни, доколкото не намират законова опора.

При така изтъкнатите съображения, правилно е приложен материалния закон като е констатирано нарушение на нормата на чл. 25, ал. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. Доколкото този нормативен акт е издаден именно на основание чл. 118 ЗДДС като регламентира фискалните касови бележки и редът и начинът за тяхното издаване, правилно жалбоподателят е санкциониран на основание чл.185, ал. 2 ЗДДС, определящ санкциите за лицата, допуснали невключено в чл.185, ал.1 нарушение по чл.118, ал.1 от същия закон или на нормативен акт по неговото прилагане.

Доколкото в настоящият случай е санкционирано дружеството търговец за неизпълнение на задължения към държавата при осъществяване на неговата дейност, в хипотезата на чл. 83 от ЗАНН, не се явява необходимо да се констатира виновно поведение на определено лице, а е достатъчно да е налице неизпълнение на задължение към държавата при осъществяване дейността на търговеца, т.е. да се установи фактът на извършване на

нарушението. В този смисъл ирелевантни са и причините довели до допускане на нарушението.

В случая е неприложима и разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, предпоставяща отмяна на наказателното постановление, защото характерът на засегнатите обществени отношения и неизпълнение на законово въздигнато задължение от страна на жалбоподателя, не може и няма как да бъде подведено под нормата на чл. 28 от ЗАНН. Нарушението е формално и законът не поставя изискване да са настъпили други вредни последици от нарушението. Същото с нищо не се отличава от останалите нарушения от същия вид, за да бъде преценявано като маловажно по смисъла на цитираната разпоредба.

Това, че нарушението е за първи път следва да бъде отчетено единствено като смекчаващо отговорността обстоятелство, но не и да обуслови неговата маловажност.

В този смисъл обаче, съдът намира, че наказателното постановление следва да бъде изменено в частта му за размера на наложеното наказание. В наказателното постановление липсват мотиви, на които се е позовал административно наказващият орган, за да определи размера на наложената имуществена санкция. Това от своя страна представлява процесуално нарушение по чл. 27, ал. 2 от ЗАНН, съгласно който текст при определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. Поради това, настоящият състав приема, че ревизираното наказателно постановление следва да се измени. Предвид констатираното от настоящата съдебна инстанция, с оглед липса на данни за друго нарушаване на данъчното законодателство от страна на търговеца, както и предвид характера на нарушението, следва да се приеме, че за постигане на целения ефект от налагането на наказанието е уместно да се определи имуществена санкция в предвидения от закона минимум. В този смисъл наказателното постановление следва да се измени.

С оглед изхода на делото и направеното от пълномощника на въззиваемата страна искане, основано на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК на Централно управление на Национална агенция за приходите следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, в размер определен в чл. 37 от Закона за правната помощ, съгласно препращащата разпоредба на чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН. Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. За защита по дела по ЗАНН чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение в размер от 80 до 120 лева. Според разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК размерът на юрисконсултското възнаграждение се определя от съда. Производството по делото е протекло в две съдебни заседания, като случаят не се отличава с фактическа или правна сложност, поради което съдът намира, че следва да се присъди възнаграждение в размер на предвидения в закона минимум от 80 лева. Като съобрази размера на оставената без уважение част на жалбата /500 лв., доколкото това е размерът на потвърдената санкция/ съдът намира, че на въззиваемата страна следва да бъде присъдено

юрисконсултско възнаграждение в размер на 57, 14 лв., като посочената сума следва да бъде заплатена от санкционираното лице.

Предвид направеното и от пълномощника на дружеството-жалбоподател искане, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал. 1 от ГПК на същото следва да се присъди съответна част от направените по делото разноси. Същите се изразяват в заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв. за процесуално представителство и съобразно уважената част от жалбата следва да бъдат присъдени разноси в размер на 85.71 лв. Не е направено възражение за прекомерност на разноските.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 628150-F638589 от 11.03.2022 г. на Началника на Отдел "Оперативни дейности" - Велико Търново, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, с което на „Наслука - 2017“ ЕООД гр. Свищов, на основание чл. 185, ал. 2, вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 700.00 лева, като намалява същата на 500.00 /петстотин/ лева.

ОСЪЖДА „Наслука - 2017“ ЕООД гр. Свищов да заплати на ЦУ на НАП гр. София направените по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 57.14 /сто/ лева.

ОСЪЖДА Централно управление на Национална агенция за приходите да заплати на „Наслука - 2017“ ЕООД гр. Свищов сумата от 85.71 лева, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, пред Административен съд – гр. Велико Търново.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____